

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เจตคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมต่อปัญหาสามีทำร้ายภรรยาในจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเจตคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมต่อปัญหาสามีทำร้ายภรรยาในจังหวัดชลบุรีว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุ ผลกระทบ แนวทางในการป้องกัน และ แก้ไข วิธีการในการที่จะเขียนบันทึกข้อเท็จจริงที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงต่อภรรยา และข้อเสนอแนะของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูล คือตัวแทนบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม จังหวัดชลบุรี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ ตำรวจ 5 คน อัยการ 5 คน บุคลากรจากศาล 5 คน และ บุคลากรจากหน่วยงานราชทัณฑ์โดยแบ่งออกเป็นเรือนจำชาย 5 คน และเรือนจำหญิง 5 คน รวมประเทศที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ครั้งนี้ทั้งสิ้นจำนวน 25 คน ซึ่งเป็นบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ พบร่วกคุ้มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นบุคลากรกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ตำรวจ 5 คน อัยการ 5 คน บุคลากรจากศาล 5 คน และบุคลากรจากหน่วยงานราชทัณฑ์ 10 คน โดยแบ่งออกเป็น บุคลากรราชทัณฑ์ (เรือนจำชาย) 5 คน และบุคลากรทัณฑสถานหญิง 5 คน รวมทั้งสิ้น 25 คน

บุคลากรตำรวจเป็นเพศชายทั้งหมด อายุในช่วงอายุ 25 - 40 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน ปริญญาตรีจำนวน 3 คน และปริญญาโท จำนวน 1 คน มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 4 - 10 ปี ประกอบด้วย ผบ. หมู่กก.-สส.บก.ก2 จำนวน 1 คน ผบ. หมู่ กก.สส.บก.สส.ก.2 จำนวน 1 คน ผบ. หมู่ กก.สส.บก.สส.ก.2 จำนวน 1 คน รองสว. กก.สส.ก.2 จำนวน 1 คน และ พนักงานสอบสวน จำนวน 1 คน

บุคลากรอัยการ เป็นเพศหญิง จำนวน 2 คน เพศชาย จำนวน 3 คน มีอายุอยู่ในช่วง 32 - 46 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด ประกอบด้วย อัยการจังหวัดประจำกรม คดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชลบุรีจำนวน 1 คน อัยการพิเศษประจำกรมรักษากฎหมายในตำแหน่งอัยการจังหวัดคดีเยาวชนและครอบครัว จำนวน 1 คน อัยการจังหวัดผู้ช่วยครอบครัว จำนวน 1 คน รองอัยการจังหวัด จำนวน 1 คน และ ผู้ช่วยอัยการจังหวัด จำนวน 1 คน

ผู้พิพากษา เป็นเพศชายทั้งหมด อายุอยู่ในช่วง 43 - 51 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 1 คน ปริญญาโท จำนวน 4 คน ประสบการณ์ทำงานอยู่ในช่วง 12 - 25 ปี ประกอบด้วย ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จำนวน 1 คน ผู้พิพากษาหัวหน้าคดีในศาลจังหวัดชลบุรี จำนวน 1 คน และ ผู้พิพากษาศาลจังหวัดชลบุรี จำนวน 3 คน

บุคลากรจากหน่วยงานราชการทั้งที่ ซึ่งแบ่งออกเป็น บุคลากรเรือนจำชาย เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน เพศหญิงจำนวน 1 คน อายุอยู่ในช่วง 28 - 25 ปี จบการศึกษาระดับ ปวช. จำนวน 1 คน ปริญญาตรี จำนวน 1 คน ประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 4 - 11 ปี ประกอบด้วย นักทัณฑ์วิทยาชำนาญการ จำนวน 2 คน พนักงานราชการ จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง จำนวน 1 คน และ หัวหน้างานพัสดุ จำนวน 1 คน

บุคลากรจากหน่วยงานทัณฑ์สถานหญิง เป็นเพศหญิง จำนวน 4 คน เพศชายจำนวน 1 คน อายุอยู่ในช่วง 28 - 48 ปี มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 1 - 10 ปี นักจิตวิทยาปฏิบัติการ จำนวน 1 คน นักสังคมสงเคราะห์ และ นักจิตวิทยาสังคม จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการส่วนต้องขัง จำนวน 1 คน เจ้าพนักงานปฏิบัติงาน จำนวน 1 คน และ นักทัณฑ์วิทยาชำนาญการ จำนวน 1 คน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อภรรยาที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อภรรยาที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทยนั้นมีมานานแล้ว แต่ไม่ได้มีการแก้ไข และเมื่อมีการแก้ไขก็มักจะเป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุ ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาขึ้นมาต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริงนั้นมักที่จะไม่ได้รับการแก้ไข จากผลวิจัยกล่าวว่า สาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้เกิดปัญหานั้นมักที่จะมาจากการทางเพศเรื่องเดินๆ ที่ไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่แรกและพอกพูนกลายเป็นปัญหารือรัง

2. การที่สามีทำร้ายภรรยานั้นเกิดมากขึ้นจนคนทั่วไปหรือแม้กระทั่งคนในครอบครัวเองนั้นมองว่าปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้นเป็นเรื่องปกติของการใช้ชีวิตคู่ จึงไม่มีใครอยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้

3. เมื่อสภาพของสังคมนั้นเปลี่ยนแปลงไป คนในสังคมนั้นจึงขาดศีลธรรม และจริยธรรมมากขึ้นทุกวัน ผู้หญิงกับผู้ชายเริ่มนิสิทธิและเสรีภาพที่มีความเท่าเทียมกัน ทั้งหญิงและชายต่างมีค่านิยมที่ติดๆ ผู้ชายมีค่านิยมในการมีเมียบอนมากขึ้น ส่วนผู้หญิงมองก็เริ่มแสวงหาความสุขโดยการเป็นภรรยาน้อยหนักที่จะรายทางลัด จนกลายเป็นสาเหตุแห่งการใช้ความรุนแรงและกลายเป็นปัญหาครอบครัวตามมาส่งผลให้เกิดปัญหาหากลายเรื่องในครอบครัว

4. การศึกษาที่โรงเรียนที่ให้แด่ความรู้ในคำราพีบงอ่างเดียว ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรหันมาให้ความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหานี้ โดยอาจจะมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างstan ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและครอบครัวให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น

5. ครอบครัวในปัจจุบันต่างกันมุ่งในเรื่องของรายได้ ฐานะทางเศรษฐกิจมากเกินไป เพราะต้องแบ่งบ้านในการประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว นำมาสู่ความเครียด การไม่เข้าใจกัน เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง และใช้ความรุนแรงต่อกันในที่สุด บางครอบครัวที่มีบุตรก็จะขาดเวลา ขาดความเอาใจใส่ เพราะเวลาไปทุ่มเทในเรื่องของการทำงานมากกว่า

6. สังคมไทยนั้นกล้ายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ครอบครัวมีการพึ่งพาภันน้อย การสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวนั้นเริ่มลดน้อยลง สังคมไทยนั้นมองว่าผู้ชายเป็นผู้นำส่วนผู้หญิงนั้น เป็นผู้ตาม และผู้หญิงนั้นเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า จึงมักถูกกระทำความรุนแรงอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือความรุนแรงทางด้านจิตใจ

7. การทำร้ายร่างกายนั้นถือเป็นเรื่องที่มีความผิด กฏหมายนั้นมีบทลงโทษระนาบไว้อย่างชัดเจน การที่สามีนั้นทำร้ายร่างกายภรรยานั้นเป็นความผิดทางอาญา ตามพระราชบัญญัติ ความรุนแรงในครอบครัว ป. พ.ศ. 2550 ส่วนในบทลงโทษไทยก็มีตั้งแต่การคุกคุมประพฤติ ควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้ผู้ถูกกระทำนั้นเกรงกลัวต่อการกระทำความผิดของตนเอง พระราชบัญญัติตัวใหม่นี้เปิดกว้าง หากผู้ใดที่พนเห็นเหตุการณ์ที่มีการใช้ความรุนแรง สามารถที่จะเข้าแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ได้

สาเหตุของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว: กรณีสามีทำร้ายภรรยา

บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุ ของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว: กรณีภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายว่ามีสาเหตุจากหลายปัจจัยด้วยกัน คือ

1. สาเหตุจากตัวสามี และตัวภรรยาเอง ได้แก่ อุปนิสัยส่วนตัวของสามีและตัวภรรยาที่มีพื้นฐานลักษณะนิสัยการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันทำให้มีพื้นฐานทางจิตใจหรืออารมณ์ที่แปรปรวน บางคนอาจจะถูกเลี้ยงดูมาจากการครอบครัวที่มีการใช้พฤติกรรมที่มีความรุนแรงหรืออาจเคยเห็นพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงระหว่างพ่อกับแม่ของตนเมื่อวัยเด็กจึงจำพฤติกรรมเหล่านั้นมาใช้ บางครอบครัวภรรยาเองคุณอำนวยผูกขาดไว้ที่ตนเพียงผู้เดียว จึงอาจทำให้เกิดความน่าเบื่อหน่าย จึงทำให้สามีหันไปหาสิ่งอื่นนอกบ้านเกิดเป็นปัญหาตามมา

2. สาเหตุจากสภาพแวดล้อม จะเห็นได้ว่า สภาพสังคมปัจจุบันผู้ชายส่วนใหญ่จะคิดว่า การที่สามีหรือผู้ชายออกใจภรรยาของตนเองนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติ เรื่องปกติที่เกิดขึ้นกับทุกครอบครัว สังคมเปลี่ยนแปลงไปผู้หญิงกับผู้ชายเริ่มมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน จึงทำให้ภรรยา nok ใจสามีบ้าง นอกจากนี้พบว่าปัจจุบัน คนในสังคมขาดคุณธรรมจริยธรรม มีความเห็นแก่ตัวมาก

ขึ้น ขาดความรับผิดชอบมักจะนึกถึงความสุขของตัวเองมากกว่าครอบครัว ไม่นำเอาศีลธรรมหรือสามัญสำนึกลงมาขยับยั่ง ทำให้ขาดสติ

3. สาเหตุจาก ความคืบอย่างทางสังคม การขาดการศึกษาทำให้โอกาสที่จะมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้นมีมาก

4. สาเหตุจากการแสวงหาความสุขในปัจจุบันทำให้รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่ายทำให้ต้องคนต่างก็ความเครียด หงุดหงิด ควบคุมอารมณ์ไม่อยู่ ไม่หันหน้าทำความเข้าใจกัน เมื่อมีปัญหามักหันไปพึ่งเหล่า ยาเสพติด การพนัน สุดท้ายเกิดปัญหาทางด้านการเงินทำให้เกิดความเครียดและอาจเกิดการทะเลวิวาหทำร้ายร่างกายกัน

5. สาเหตุที่เกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรมการทำร้ายร่างกายจากสื่อ ประชาชนส่วนใหญ่เมื่อได้รับข่าวสารจากสื่อ ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรไม่ดี แทนที่จะนำมาเป็นข้อคิดหรือคิดเตือนใจแต่กลับนำพฤติกรรมจากสื่อมาเลียนแบบ จึงกลายเป็นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นอยู่แทบทุกวันในขณะนี้

ปัญหาความรุนแรงต่อภรรยา มีผลกระทบอย่างไรและต่อใครบ้าง

บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงต่อภรรยาดังนี้ ผลกระทบที่เกิดจะมีต่อนักโทษในครอบครัวทุกคน ทั้งตัวสามี ภรรยา และลูกตลอดจนคนรอบข้างที่ทำงาน เพื่อนบ้าน ญาติของทั้งสองฝ่าย รวมทั้งบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบที่ได้รับ มีดังนี้

1. ผลกระทบของทั้งตัวสามีและตัวภรรยาเอง ทั้งคู่อาจได้รับความบาดเจ็บทั้งด้านร่างกายและทำให้สุขภาพจิตเสื่อม ข้างผู้กระทำอาจจะรู้สึกว่าตัวเองมีสัมพันธภาพในครอบครัวน้อยลง ผู้เป็นภรรยาจะมีความเครียด จิตตก วิตกกังวล และอาจมีอาการทางจิต เก็บกด บางกรณี สามีหรือภรรยาอาจกลายเป็นอาชญากรโดยไม่ได้ตั้งใจ และกลายเป็นผู้ต้องโทษลูกคุณขัง

2. ผลกระทบกับตัวลูก ในบางครองครัวที่มีบุตร เด็กบางรายก็จะเรียนรู้การกระทำการพ่อแม่ เกิดเป็นพฤติกรรมลอกเลียนแบบ ซึ่งชั้นการกระทำการของพ่อแม่ จนอาจทำให้เด็กนั้นมีสภาพจิตใจที่ไม่ปกติเหมือนเด็กทั่วไป มีอาการเซื่องซึม ดื้อรั้น ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ก้าวร้าว ขาดความอบอุ่นในครอบครัว ขาดคุณภาพชีวิตที่ดี

3. ผลกระทบต่อสังคม สร้างความเบื่อหน่ายต่อเพื่อนบ้านและผู้พูนเห็น

4. ผลกระทบอีกอย่างหนึ่งคือ หน้าที่การทำงาน เพราะเมื่อมีปัญหานี้เกิดขึ้นสมองก็จะไปพะวงอยู่กับปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่มีสมาธิในการทำงาน ผลงานที่ออกก็เป็นไปในทางลบ ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน

5. บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง โดยทำให้เสียเวลาต้องมาทำความดีเมื่อเกิดปัญหานี้ขึ้น เพราะต้องมีหน้าที่อื่น ได้แก่การคุ้มครองความปลอดภัย การปราบปรามอาชญากรรม ปราบปรามยาเสพติดที่มีผลกระทบต่อสังคมและประเทศไทย

แนวทางในการที่จะช่วยกันป้องกันปัญหาความมุ่นแรงต่อการร้ายในสังคมไทย

บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการที่จะช่วยกันป้องกันปัญหาความรุนแรงต่อภรรยาในสังคมไทย ดังนี้

1. การป้องกันควรจะป้องกันที่ครอบครัวตัวเองก่อน ความมีการรณรงค์การลดปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โดยการเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ โดยจัดให้มีการเผยแพร่ในโรงเรียนหรือชุมชน

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาร่วมมือในการแก้ไขปัญหานี้ มีการจัดการบรรยายอาจจะมีผู้พิพากษาโดยอาชีพและผู้พิพากษาร่วมกันซึ่งมีประสบการณ์มากกว่าพระมีความใกล้ชิดประชาชนให้ความรู้บรรยายเรื่องกฎหมาย ความรู้เบื้องต้นเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ให้คำแนะนำ เมื่อเกิดปัญหาให้คุยกรณี หลีกเลี่ยงการฟ้องร้องโดยขอความช่วยเหลือจากศูนย์ไกล่เกลี่ยของศาลเพื่อขอคำปรึกษา จัดกิจกรรมอบรมในเรื่อง คุณธรรมจริยธรรม กฎหมาย และไทยที่ได้รับเมื่อกระทำผิดจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ ในการรณรงค์ในการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม ช่วยกันปลูกฝังสร้างจิตสำนึกรักครอบครัว

แนวทางในการที่จะช่วยกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อภรรยาในสังคมไทย

บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการที่จะช่วยกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อภรรยาในสังคมไทยดังนี้

1. กรณีการตักเตือนแนะนำให้สามี ภรรยามีสติในการดำเนินชีวิต

2. ความมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปคุ้มครองเรื่องนี้ให้เข้าถึงชุมชน และมีการจัดอบรมให้ความรู้ เช่นจัดกิจกรรมเสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น ต้องให้เข้ารู้ว่าการกระทำของเขานั้นส่งผลกระทบในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งตัวเขาเอง ปลูกฝังจิตสำนึกรักให้พวกร่างกายกระทำผิดซ้ำอีก

3. ความมีการใช้บทลงโทษทางกฎหมายตามความหนักเบาของการกระทำความผิด โดยการพิจารณาของศาลนั้นจะมุ่งเน้นให้เกิดผลกระทบกับครอบครัวน้อยที่สุด จัดโครงการอบรมโปรแกรมการแก้ไขผู้ใช้ความรุนแรงในครอบครัว ทำให้ผู้ต้องขังสามารถปรับสภาพตนเอง เรียนรู้ตนเองเพื่อให้พร้อมที่จะไปใช้ชีวิตหลังออกจากเรือนจำได้อย่างเด็กเช่นคนทั่วไป มีการฝึกอาชีพให้ตามความถนัด จัดงานตามเทศกาลต่าง ๆ เพื่อเป็นการพื้นฟูสภาพจิตใจ ควรนำหลักศีลธรรม หลักพระพุทธศาสนามาพัฒนาจิตใจ ให้เรียนรู้ถึง “กฎหมาย” ให้การบำบัด พื้นฟูสภาพจิตใจให้ดีขึ้น

ปลูกฝังให้ความรู้และช่วยกันรณรงค์ในการทางออกที่เหมาะสม แก่ผู้ต้องขัง ซึ่งให้เห็นถึงประโยชน์ของการลดความรุนแรง

วิธีการในการที่จะเขียนภารกิจของที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงต่อภารยาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การที่จะเขียนภารกิจ เหี้ยมที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงต่อภารยา ดังนี้

1. ต้องให้ความเป็นธรรมกับทั้งสองฝ่าย รับฟังปัญหาที่เกิดขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพร้อมที่จะให้การช่วยเหลือ แก่ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ควรให้ความช่วยเหลือในเรื่องคดี โดยการให้คำแนะนำในการดำเนินคดีว่าจะต้องติดต่อกันหน่วยงานใดหรือองค์กรใดบ้าง

2. จัดให้มีมาตรการการป้องกันและการแก้ไขปัญหาตามพระราชบัญญัติ โดยอาจจะให้เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งเขียว ยีมาตราตามกฎหมายเพื่อตามลักษณะการละเมิด

3. ควรมีการให้ความช่วยเหลือจากรัฐและมูลนิธิต่าง ๆ มีการชดเชยค่าเสียหายอย่างเป็นธรรม อำนวยความสะดวกในการดำเนินคดี กรณีได้รับรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายเบื้องต้น

4. ให้มีการคุณประพฤติผู้กระทำความผิด จัดกิจกรรมสร้างความสามัคันท์ให้เกิดขึ้นในครอบครัว ควรจัดให้มีนักจิตวิทยาไว้สำหรับเป็นที่ปรึกษาให้ผู้ต้องขังได้ปรึกษาเพื่อลดความเครียด ที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัญหาเหล่านี้

5. จัดให้มีการฝึกวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ต้องขังรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและมีงานทำสร้างรายได้ให้เกิดขึ้น มีการจัดอบรมกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง จัดโปรแกรมพื้นฟูสภาพจิตใจ โดยการเชิญเจ้าหน้าที่นักจิต นักสังคมที่เกี่ยวข้องมาร่วมในการประชาสัมพันธ์ และช่วยเหลือเหี้ยมผู้กระทำการทามที่พูดฯร้องขอให้ช่วย โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อสร้างความสามัคันท์ให้เกิดขึ้นในครอบครัว

ข้อเสนอแนะ ของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อภารยา ดังนี้

1. ปัญหาในเรื่องนี้ควรที่จะได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน และควรจะมีการทำงานร่วมกันในทุกภาคส่วน ได้แก่ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และควรมีการสร้างจิตสำนึกลักบุណ្ឌให้กับคนในครอบครัว โดยเฉพาะผู้นำครอบครัว จากโรงเรียน หรือผ่านทางสื่อและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. บุคลากรในหน่วยงานของคำว่าจควรเพิ่มนักคุณครากรตัวร่วงหญิง เพราะบุคลากรที่เป็นผู้หญิงนั้นอาจจะช่วยในการแก้ไขปัญหางานเรื่องได้ดีกว่านักคุณครากรที่เป็นผู้ชาย ทั้งนี้เนื่องด้วย เพราะว่าโดยพื้นฐานแล้วผู้หญิงมักจะมีอุปนิสัย ใจดี ที่อาจจะเข้าใจปัญหานั้นเรื่องนี้ดีกว่า
3. ควรมีการปรับแก้กฎหมายให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น บุคลากรที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย ต้องมีความยุติธรรม และมีจรรยาบรรณตามหน้าที่ของแต่ละบุคลากรแต่ละหน่วยงาน
4. รัฐควรมีนโยบายมีมาตรการที่เข้มแข็งเพื่อป้องกันปัญหานี้ให้มากกว่าเดิม ควรมีการเผยแพร่ให้ความรู้ทางด้านกฎหมาย
5. ควรมีการจัดระบบการศึกษาในโรงเรียน ให้เรียนรู้ถึงการดำเนินชีวิตครอบครัวที่ถูกต้อง รวมทั้ง โรงเรียนควรเข้ามามีอำนาจหรือมีศักยภาพ คือเข้ามามีบทบาทมากกว่าในปัจจุบันที่เป็นอยู่
6. ควรมีการจัดระบบสังคมโดยการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาทหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาให้มากขึ้นกว่าเดิม
7. ผู้พิพากษาระบบมีการร่างนโยบายที่มาแก้ไขปัญหาระบบนี้โดยตรง ซึ่งการแก้ปัญหานี้ นั้นควรจะเริ่มตั้งแต่การปลูกฝังในเรื่องครอบครัวตั้งแต่เด็ก ๆ คาดควรจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนเข้าใจบทบาทของศาลว่า ศาลนั้นมีอำนาจหน้าที่ในการช่วยเหลืออย่างไรบ้าง ตาม พรบ.
8. สื่อที่นำเสนอข่าวที่เกี่ยวกับปัญหานี้ควรที่จะนำเสนอในลักษณะการให้คำแนะนำ มากกว่าการนำเสนอข่าวสาร

อภิปรายผลการวิจัย

จากการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ในจังหวัด ชลบุรี เกี่ยวกับเขตคดีของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมต่อปัญหาสามีทำร้ายภรรยา ด้วยวิธีวิจัย เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยขอเสนอผลการอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุ ของปัญหา ความรุนแรงในครอบครัว: กรณีภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายว่ามีสาเหตุจากหลักปัจจัยด้วยกัน คือ สาเหตุ จากตัวสามี ภรรยาเอง บางคนอาจจะถูกเลี้ยงดูมาจากการอบรมครัวที่มีการใช้พฤติกรรมที่มีความรุนแรง หรืออาจเคยเห็นพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงระหว่างพ่อกับแม่ของตนเมื่อวัยเด็กจึงจำ พฤติกรรมเหล่านั้นมาใช้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อรอนงค์ อินทร์วิจิตร และคณะ (2542, หน้า 7 - 9) ที่กล่าวว่า การที่คนคนหนึ่งไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความเข้าใจ ความเมตตา และเอื้ออาทรต่อกันในสماชิกครอบครัวหรือการที่คนคนหนึ่งเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่ชอบ

แสดงพฤติกรรมที่รุนแรงต่อกัน ทั้งทางร่างกาย วาจาและทัศนคติที่มีต่อเพศตรงข้ามในทางลบ คือ เป็นความรุนแรงที่ซ่อนเร้น ทำให้เกิดการดูดซับพฤติกรรม การกระทำ การใช้วาจาและความคิดที่นำไปสู่การเบียดเบียนและการเอาเปรียบทางเพศ

นอกจากนี้ในด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อม จะเห็นได้ว่า สภาพสังคมปัจจุบันผู้ชายส่วนใหญ่จะคิดว่าการที่สามีหรือผู้ชายอกใจภรรยาของตนเองนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติ ซึ่งอาจเป็นการขัดถือ ปฏิบัติตามวัฒนธรรมดั้งเดิมที่สั่งสมกันมาที่เชื่อว่าผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง ผู้ชายเป็นใหญ่ ในบ้าน เพราะฉะนั้น ผู้ชายจึงมีสิทธิที่จะทำอะไรกับผู้หญิงได้ และมีสิทธิที่จะทำอะไรก็ได้ตามอำเภอใจ เช่น การทำร้ายร่างกาย หรือการอกใจคู่สมรส ถลายเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นกับทุกครอบครัว (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, 2543, หน้า 34)

แต่ในปัจจุบันคนในสังคมขาดคุณธรรมจริยธรรม มีความเห็นแก้ตัวมากขึ้น ขาดความรับผิดชอบมักจะนึกถึงความสุขของตัวเองมากกว่าครอบครัว ไม่คำนึงถึงสิ่งใดๆ ไม่คำนึงถึงความเสียหายของผู้อื่น ทำให้ขาดสติ และบังเพลสเหตุจาก ความด้อยโอกาสทางสังคม การขาดการศึกษาทำให้โอกาสที่จะมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้นมีมาก

อีกทั้งภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย ทำให้ต้องคนต่างเกิดภาวะความเครียด อารมณ์หงุดหงิด อารมณ์เสีย ไม่หันหน้ามาปรับเปลี่ยนความเข้าใจกัน การที่ผู้หญิงต้องพึ่งพาผู้ชายทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้ผู้หญิงถูกจำกัดสิทธิทั้งในด้านการเงิน ความก้าวหน้าในอาชีพ การศึกษาและการฝึกอบรม ความไม่เท่าเทียมทางเศรษฐกิจระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายถือเป็นปัจจัยสำคัญในการลดทอนอำนาจผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงต้องอยู่ในสภาพที่ขอมีงาน และเป็นหนึ่งในข้อจำกัดการหย่าร้างของผู้หญิงด้วย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, 2544)

ในบางครอบครัวเมื่อเกิดปัญหามักหันไปพึ่งเหล่า ยาเสพติด การพนัน สุกด้วยเกิดปัญหาทางการเงินยิ่งเครียดหนักทำให้เกิดการทะเลวิวาททำร้ายร่างกายกัน ดังที่คณะกรรมการธุรกิจการสตรี (2541, หน้า 21-23) ได้กล่าวไว้ว่าผู้ที่ใช้สารเสพติด รวมทั้งสุรา ความรู้ตัวจะลดลง การตัดสินใจ เสียการยับยั้งการลดลง ควบคุมตนเองไม่ได้ จึงมีโอกาสที่จะกระทำการรุนแรงได้มาก นอกจากนี้สังคมที่มีแหล่งอบายมุขและสิ่งเสพติดจะกระตุ้นบุคคลให้มัวเมา ขาดสติซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมรุนแรงได้มากกว่า

สาเหตุที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือเกิดจากการเดือนแบบพฤติกรรมการทำร้ายร่างกายจากสื่อ ประชาชนส่วนใหญ่มีโอกาสได้รับข่าวสารจากสื่อ ไม่สามารถคัดแยก真假ได้ว่าอะไรไม่ดี แทนที่จะนำมาเป็นข้อคิดหรือคติเตือนใจแต่กลับนำพฤติกรรมจากสื่อมาเดือนแบบ จึงกลายเป็นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นอยู่ทุกวันในขณะนี้

ปัญหาความรุนแรงต่อภารยา มีผลกระทบอย่างไรและต่อใครบ้าง

บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงต่อภารยาดังนี้ ผลกระทบที่ได้รับประการแรกคือ

ทั้งตัวสามี ภารยาอาจได้รับความบาดเจ็บทั้งด้านร่างกายและทำให้สุขภาพจิตเสื่อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คลาร์ก (Clark, 1992) ที่กล่าวว่าการใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรส เป็นการใช้ความก้าวร้าวที่รุนแรง หรือไม่รุนแรงระหว่างคู่สมรสที่ได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ซึ่งอยู่ในรูปแบบของการกระทำรุนแรงทางกาย การกระทำรุนแรงทางด้านจิตใจ และการกระทำรุนแรงทางเพศ

โดยผู้ถูกกระทำส่วนมากเป็นผู้หญิง เมื่อเกิดความรุนแรงทางกาย เกิดการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งจะมีอาการปวดร้าวที่หัวเห็น เช่น เตะ ทุบ ตืบ ตี ทำร้ายอวัยวะต่าง ๆ ใช้บุหรี่ น้ำร้อนระดับต่ำ โโซ่ หรืออาจจะทำให้ผู้ถูกกระทำแขนขาหัก หรือฟกช้ำ การทำร้ายทางเพศ การข่มขืนภารยาของตนเอง ซึ่งกฎหมายยังไม่ให้ความคุ้มครองสตรีที่ถูกข่มขืน (สาขาวิชานิติบุคคล, 2541, หน้า 27)

ส่วนความรุนแรงด้านจิตใจหรืออารมณ์ จากการสำรวจในสังคมไทยพบว่า ผู้หญิงมีความรู้สึกที่ไม่ดีมาก ในเรื่องของการถูกวิจารณ์รุปร่างหน้าตา การถูกกดขี่ ไม่ได้รับความนับถือ และการถูกมองด้วยสายตาหยาบคาย ส่วนผู้ชายมองว่าไม่ได้เป็นการกระทำรุนแรงด้านอารมณ์ (ปีศาญา วงศ์สกุล, 2542, อ้างถึงใน วรรณวินิล วิเชียรฉาย, 2546, หน้า 35)

ส่วนผลกระทบต่อผู้กระทำเองจะรู้สึกว่าตัวเองมีสัมพันธภาพในครอบครัวน้อยลง ผู้เป็นภารยาจะมีความเครียด จิตตกและอาจมีอาการทางจิต เก็บกด บางกรณี สามีหรือภารยาอาจกลâyเป็นอาชญากรรมโดยไม่ได้ตั้งใจ และกลâyเป็นผู้ดองโทยถูกคุมขัง

ซึ่งสอดคล้องกับรายงานวิจัยของ เบคเกอร์ (Baker, 1979) ที่กล่าวว่า ผลกระทบต่อค้านจิตใจ พฤติกรรมที่ภารยาแสดงออกมาก็อ ความรู้สึกเสียใจ ปั่นป่าน กระทบกระเทือนใจ หวาดกลัว ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปจากการปกติสู่อาการหวาดผวา ก้าวร้าวและอารมณ์รุนแรงขึ้น หมดความอ่อนโยน ชีวิต ชื่นชอบ ความรู้สึกสองฝั่งของฝ่าย บางทีสับสน ว้าวุ่นใจ หรือต้องอยู่ในภาวะต้องยอมรับการกระทำของสามี การไม่สามารถจัดการกับความโกรธ จนคิดฆ่าตนเองหรือฆ่าผู้อื่น และสอดคล้องกับแนวคิดของ ภัสสร ลิมานันท์ (2541) ที่กล่าวว่า ครอบครัวที่มีสมาชิกทำร้ายกันจะไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกันและเกิดปัญหา ครอบครัวแตกแยก บางรายบดลงด้วยการที่ภารยาติดคุก เพราะสามีเนื่องจากถูกกดดันทางจิตใจ และการถูกทำร้ายร่างกายมาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผู้ที่ได้รับผลกระทบตามมา ก็คือตัวลูก บางรายเด็กก็จะเรียนรู้การกระทำของพ่อแม่ ลอกเลียนแบบ ซึ่งสับการกระทำการของพ่อแม่ จนอาจทำให้เสียคน สภาพจิตใจที่ไม่ปกติ เหมือนเด็กหัวไว มีอาการ เชื่องซึม ดื้อรั้น ไม่เชื่อฟัง พ่อแม่ ก้าวร้าว ขาดความอบอุ่นในครอบครัว ขาดคุณภาพชีวิตที่ดี กล้ายเป็นปัญหาสังคม

ดังที่ เกสรา ศรีพิชญาการ (2543) ได้ศึกษา พบว่าเด็กที่เติบโตมาจากการครอบครัวที่พ่อแม่มีแต่ความขัดแย้งกันจะทำให้เด็กได้รับผลกระทบทั้งทางด้านสุขภาพกายและจิตพัฒนาการล่าช้า ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวจากการที่เด็กชายพบรณบค่าทำร้ายทุบตีมารดาอยู่เสมอ เด็กจะเรียนรู้และซึมซับความรุนแรงโดยกระบวนการอบรมขัดเกลาทางสังคม และยังพบว่าการใช้ความรุนแรงต่อภรรยาซึ่งมีผลให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อเพื่อนบ้านและผู้พับเห็นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โบว์เกอร์ (Bowker, 1993) ที่สรุปว่า

พฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัวมีผลต่อทั้งความสันติสุขและเศรษฐกิจสังคม ทั้งยังเป็นปัญหาเรื้อรัง ถ่ายทอดความยั่งรุนแรงต่อไป จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่สังคมจะต้องเข้าไปปั้นหืออย่างชัดเจน ตระหนักถึงความรุนแรงและพร้อมใจกันทุกฝ่าย เพื่อป้องกันมิให้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นมากไปกว่านี้ การทะเลาะเบาะแวeng ด่าทอ ทุบตีกันในครอบครัว รบกวนเพื่อนบ้าน และความสงบสุขของชุมชน

ผลกระทบอีกอย่างหนึ่งคือ หน้าที่การงาน เพราะเมื่อมีปัญหานี้จะไม่มีสามารถในการทำงาน ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน

สุดท้ายผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง โดยทำให้เสียเวลาต้องมาทำคดีเมื่อเกิดปัญหานี้ขึ้น เพราะต้องมีหน้าที่อื่น ได้แก่ การคุ้มครองญาติ ความปลอดภัย การปราบปรามอาชญากรรม ปราบปรามยาเสพติด ทำให้มีผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย (2541) ที่กล่าวว่า ผลของการใช้ความรุนแรงในครอบครัวอาจนำไปสู่ การสูญเสียทรัพย์การบุคคลที่สำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นจึงควรสร้างความตระหนักให้บุคคลเห็นความสำคัญของปัญหาความรุนแรงต่อสตรีซึ่งเป็นหนึ่งในปัญหาใหญ่ของประเทศไทยซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้หญิงและครอบครัวที่จะได้รับความสนใจทั้งจากประชาชนและหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะ ให้ความสำคัญและแก้ไขปัญหาในที่สุด (กิ่งก้านต์ เก้าพื้น, 2549)

แนวทางในการที่จะช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อภรรยาในสังคมไทย

บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อภรรยาในสังคมไทย ดังนี้

ควรมีการรณรงค์การลดปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โดยการให้ความรู้ เพยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ โดยจัดให้มีการเผยแพร่ในโรงเรียนหรือชุมชน และพยาบาลท่าน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาร่วมมือในการแก้ไขปัญหานี้ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานศตรีแห่งชาติ (2543) "ได้กำหนดนโยบายระดับชาติเพื่อปักป้อง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก และศตรี ไว้ว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาองค์ความรู้ บุคลากร และระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพในการสร้างสรรค์ ครอบครัวอบอุ่น มั่นคง ป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรง"

ควรให้การตักเตือนแนะนำให้สามี ภรรยามีสติในการดำเนินชีวิต ควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปคุ้ยแคร่เรื่องนี้ ให้เข้าถึงชุมชน และมีการจัดอบรมให้ความรู้ เช่น จัดกิจกรรมเสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนันทา สิริประภาพล (2545) ที่ศึกษาพบว่า บุคลากรทางสุขภาพ และผู้ที่ทำงานด้านการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำรุนแรงควรมีการประเมินปัจจัยสำคัญ เพื่อจะได้วางแผนให้การช่วยเหลือศตรีที่ถูกสามีกระทำรุนแรง ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ต้องให้ผู้ที่ใช้ความรุนแรงรู้ว่าการกระทำของเขานั้นส่งผลกระทบในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งตัวเอง ปลูกฝังจิตสำนึกไม่ให้พวกเข้ากระทำผิดซ้ำอีกครั้ง

ควรมีการใช้บทลงโทษทางกฎหมายตามความหนักเบาของการกระทำความผิด โดยการพิจารณาของศาลนั้นจะมุ่งเน้นให้เกิดผลกระทบกับครอบครัวน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ไว้ว่า การมีกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีความเหมาะสมกว่าการใช้กระบวนการทางอาญา เพราะสามารถกำหนดครุประบบวิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป

โดยทำให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตัวและยังการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ประกอบกับเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐ จากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม

นอกจากนี้ควร จัดโครงการอบรมโปรแกรมการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ทำให้ผู้ต้องขังสามารถปรับสภาพตนเอง เรียนรู้ตนเองเพื่อให้พร้อมที่จะไปใช้ชีวิตหลังออกจากเรือนจำ ได้อย่างเช่นคนทั่วไป มีการฝึกอาชีพให้ตามความถนัด จัดงานตามเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันปีใหม่ วันสงกรานต์ ฯลฯ เพื่อเป็นการฟื้นฟูสภาพจิตใจ

ควรนำหลักศีลธรรม หลักพระพุทธศาสนามาพัฒนาจิตใจ ให้เรียนรู้ถึง "กฎหมาย" ให้การบำบัด พื้นฟูสภาพจิตใจให้ดีขึ้น ปลูกฝังให้ความรู้และช่วยกันรณรงค์ในการทางออกที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2550, หน้า 32-36) ที่กล่าวว่า "บทบาท

ที่สำคัญของเรือนจำอาจแยกออกได้เป็น ดังนี้ การรับตัวผู้ต้องโทษ การให้สวัสดิการแก่ผู้ต้องโทษ การรักษาและเบี่ยงบินข การให้การศึกษาวิชาสามัญและวิชาชีพ การฝึกอบรมจิตใจ การให้ทำงาน และ การปล่อยตัวผู้ต้องโทษจากเรือนจำ อย่างไรก็ได้ เมื่อครบกำหนดโทษตามคำพิพากษาแล้ว เรือนจำที่ต้องปล่อยตัวผู้ต้องโทษไป ไม่ว่าผู้ต้องโทษจะกลับตนเป็นพลเมืองดีได้หรือไม่ นอกจาก การปล่อยตัวผู้ต้องโทษไปเมื่อครบกำหนดโทษแล้ว เรือนจำอาจปล่อยตัวผู้ต้องโทษไปก่อนครบกำหนดโทษได้ ด้วยวิธีการพักการลงโทษ โดยการลดวันต้องโทษ และโดยการพระราชทานอภัยโทษ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ควรมีการปลูกฝังในการสร้างจิตสำนึกรักการรักครอบครัว โดยมีการสร้างเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวให้มากขึ้น โดยเริ่มต้นจากครอบครัว โรงเรียน โดยเสริมเนื้อหาการใช้ชีวิตคู่ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวเพื่อให้ครอบครัวอบอุ่น เช่น ไว้ในหลักสูตร
 2. ควรจัดอบรมในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้ต้องโทษคือการใช้ความรุนแรง ให้เห็นผลกระทบและโทษที่ได้รับจากการใช้ความรุนแรงเพื่อจะได้ไม่กลับมาทำผิดซ้ำอีก
 3. ควรสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ชายให้เห็นว่าเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และในสังคมปัจจุบันผู้หญิงกับผู้ชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน ควรให้เกียรติต่อสตรี โดยเฉพาะภารยาที่เป็นมารดาของลูก ให้ความรักและมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของครอบครัว โดยเฉพาะลูกจะได้เห็นแบบอย่างที่ดีเป็นการปลูกฝังการรักครอบครัวตั้งแต่เด็ก
 4. ผู้ชายควรเปลี่ยนค่านิยมในการมีภารยาหาลางคน การนอกใจภารยา ความมองว่าการประพฤติดังกล่าวเป็นสิ่งที่ไม่ดีทำให้เป็นสาเหตุของการใช้ความรุนแรงต่อภารยา ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว
 5. ควรมีการฟื้นฟูสภาพจิตใจแก่ผู้ที่ต้องโทษ มีการฝึกอาชีพ อบรมคุณธรรมจริยธรรม ให้รู้ถึงกฎหมาย เพื่อจะได้ไม่กลับมากระทำการผิดซ้ำอีก
 6. ควรให้โอกาสกับผู้ต้องการศึกษาโดยจัดการศึกษาให้ตามความเหมาะสม
- ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย**
1. รัฐบาลควรจัดตั้งหน่วยบริการให้คำปรึกษา ให้ความรู้ในเรื่องการเตรียมตัวก่อนสมรส และภายหลังการสมรส การปรับตัวของบุคคล การปรับตัวในการใช้ชีวิตคู่ การปรับตัวในการใช้ชีวิตครอบครัว การสร้างจิตสำนึกในการรักครอบครัว การให้เกียรติและเคารพในสิทธิสตรี การสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมในครอบครัว การดำเนินชีวิตอย่างมีสติให้สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน รวมทั้งนำความรู้ดังกล่าวไปจัดการศึกษาในโรงเรียน

2. รัฐควรมีนโยบายด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตที่เป็นสุข สร้างจิตสำนึกในการรักครอบครัว การสร้างครอบครัวที่อบอุ่น การขัดการความเครียดในครอบครัว ส่งเสริมสุขภาพจิตครอบครัวในแต่ละมุมต่างๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อครอบครัว โดยเฉพาะศตรี

3. รัฐควรควบคุมสื่อในการถ่ายทอดข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โดยมีการถ่ายทอดข่าวสารในทางที่ให้ข้อคิดในทางสร้างสรรค์ และให้ประชาชนสามารถแยกแยะว่าอะไรควรปฏิบัติตาม อะไรควรหลีกเลี่ยง ซึ่งจะให้เห็นโดยช่องทางของการใช้ความรุนแรงที่จะเกิดผลกระทบตามมา เพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่นำมาระบาดสื่อ

4. หน่วยงานกระบวนการยุติธรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวหรือต่อศตรี ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้ถึงพระราชบัญญัติความรุนแรงว่าการที่สามีทำร้ายร่างกายนั้นเป็นความผิดทางอาญา ตามพระราชบัญญัติความรุนแรงในครอบครัว ปี พ.ศ. 2550

5. บุคลากรกระบวนการยุติธรรม ควรประสานความร่วมมือในทุกภาคส่วน ได้แก่ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นักจิตวิทยานักสังคมสงเคราะห์ ให้เข้ามายืนหน้าที่ในการรณรงค์ป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัวอย่างจริงจัง

6. ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี พ.ศ. 2550 นั้นได้เพิ่มสิทธิให้แก่ฝ่ายเพื่อให้ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้นลดลง ซึ่งจากผลงานวิจัย สาเหตุของปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมาจากการทั้งตัวสามีและตัวภรรยา โดยอาจจะให้ทั้งตัวผู้หญิงฝ่ายที่เป็นภรรยาและตัวผู้ชายคือฝ่ายสามีนั้นเข้ามาอบรม โดยอาจจะเป็นการบำบัดทั้งคู่ เพราะปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้นส่งผลกระทบในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกายหรือทางด้านสภาพจิตใจ

7. ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี พ.ศ. 2550 เกี่ยวกับเรื่องการใช้อำนาจของศาลซึ่งกำหนดให้มีความชัดเจน แยกเป็นประเด็นดังนี้

เรื่องการกำหนดอายุความในการดำเนินคดี ควรเปิดโอกาสให้เริ่มนับเมื่อผู้ถูกกระทำอยู่ในวิถีและมีโอกาสที่จะแจ้งความหรือร้องทุกข์ได้เมื่อยื่นในสภาพร่างกายและจิตใจที่พร้อม

ในเรื่องของการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ ควรที่จะมีบทลงโทษที่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบในกลุ่มตัวอย่างที่มีการจดทะเบียนสมรส และกลุ่มที่ไม่การจดทะเบียนสมรส

2. ความมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสามีซึ่งเป็นผู้ใช้ความรุนแรง เพื่อจะได้ทราบสาเหตุและนำมาพิจารณาในการหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไข
3. ความมีการศึกษาอบรมสัมมนา จัดการความร่วมมือจากหน่วยงานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทุกฝ่ายเข้ามาร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนี้
4. ความมีการศึกษาเปรียบเทียบทกถ้อยคำของประเทศไทยและต่างประเทศเพื่อนำข้อแตกต่างซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวมาใช้ในการแก้ไขปัญหา
5. ความมีการศึกษาถึงผลกระทบของการใช้กฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ลูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาให้เข้ากับยุคปัจจุบัน